

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 35.

Ottende Session.

14de Møde.

Lovsdagen den 16de Decbr.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Det vil derfor blive nødvendigt at bringe det dertil, at man idetmindste med den allerstørste Varsomhed benytter og behandler de gamle Love som Anordninger, og det er en meget ringe Vanskelighed for Ministeriet, da Rigsdagen møder aarsligt, her at indbringe de Forslag, som ere nødvendige for at erstatte de gamle Love, som ere fulde af Anordninger, og frembringe det i Lovsform, der skal være Lov, og frigjøre det, som skal være Anordning; men det staaer paa ingen Maade i den enkelte Borgers Magt, som troer sig sikret ved Loven, at vide, at han paa eengang staaer overfor en Lov og en administrativ Forholdsregel, som kan blive forandret ved et Bennestrøg, uagtet hele hans Belfærd kan berøve derpaa. Dersom vi ikke have vundet den Fordeel ved 5te Juni 1849, at vi her leve under en lovmæssig Tilstand, hvor Loven ikke kan forandres ved Resolutioner, hvor det, der er optaget i enhver Lovsamling som gjældende Lov, ikke kan forandres som en simpel Resolution, saa er det ved Gud! et ringe Fremskridt, vi have gjort, og saa bliver det Hele kun en Formsag; det bliver derfor, som allerede sagt, nødvendigt at finde paa en eller anden Udvej, hvorved man kan komme ud af denne uholdbare Tilstand. Det Gne undslipper os efter det Andet, Kassebeholdningen er ingen Indtægt, er ikke Resultatet af Indtægten, derfor kan den behandles paa en anden Maade;

de gamle Love ere skrevne med Mottværing, med indblandede Anordninger, og derfor er der Ingen, der veed, om de gjælde som Love eller som Anordninger; men det kan ikke gaae an.

Indenrigsministeren: Det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand troer, at jeg har sagt, at Ministeriet hver Dag forandrer kongelige Anordninger; det er mig ubegribeligt, hvorledes han kan troe, at Eligt paa nogen Maade kan være min Mening (Tscherning: Ved Kongen!). Ja ganske vist, men det er en meget stor Forskjel, og det skulde den ærede Rigsdagsmand mindst glemme. Det, jeg har sagt, og som Enhver maa sige, som kjenner noget til Retsstilstanden og Retsforfatningen i Landet, det er, at de gamle saakaldte Love, Forsordninger, Anordninger, Patenter, Plakater, hvad de nu hedde, indeholde Retsbestemmelser af en dobbelt Charakter, dels saadanne, som nu høre ind under Lovgivningens Omraade, og dels saadanne, som høre ind under Anordningsomraadet, og forsaavidt de have den sidste Charakter, forsaavidt kan Kongen gjennem sin Anordningsmyndighed forandre dem; og ingen Regjering, som veed, hvorledes Landet maa styres, vil kunne paatage sig det Arbejde, som den ærede Rigsdagsmand antydede, nemlig, naar han indbringer det omhandlede lille Lovforslag paa tre Linier, saa at gjøre de Ændringsforslag dertil, som vilde være nødvendige. Nei, naar den ærede Rigsdagsmand troer, at der er nogen Fare forhaanden i den af ham angivne Retning, saa maa han virkelig selv gjøre det Arbejde, som han anseer for muligt, men som efter min fulde Overbeviis-